

Belgisch Comité voor Hulp aan Vluchtelingen

Defacqzstraat 1 bus 10

1000 Brussel

info@cbar-bchv.be

www.cbar-bchv.be

VERSLAG VAN DE CONTACTVERGADERING VAN HET BCHV

10 maart 2009

Aanwezigen

Dames: Bleus (MDM), Crauwels (VVSG), de Aguirre (UNHCR), D'Hoop (IOM), Dogniez (Croix-Rouge), Hublot (CIRE), Janssen (Foyer), Janssens (Rode Kruis), Leroux (CSP), Maes (BCHV), Machiels (Fedasil), Nastri (DVZ), Nepper (CIRE), Regout (Convivium), Scheerlinck (Social.Sol.), Thiébaud (APD), Vastmans (Sireas/SASB), Verstrepen (OVB), Vissers (CGVS), Flamand (ADDE).

Heren: Beys (Caritas), Dutordoir (RK tracing), Geysen (DVZ), Morrhayé (Fedasil), Renders (JRS), Somers (VMC), Stockmans (VwV), Vinikas (CBAR), Wibault (BCHV).

Opening van de vergadering en mededeling door de Heer Vinikas

De heer Vinikas opent de vergadering met de voorstelling van Mevrouw Nastri die gekomen is om de leden van de contactvergadering te informeren over de missies van de nieuwe Europa cel van DVZ. Mevrouw Nastri zal het woord nemen na de mededeling van De heer Geysen.

Goedkeuring van het verslag van de vergadering van 10 februari 2009

Het verslag van de vergadering van 10 februari 2009 werd goedgekeurd zonder opmerkingen.

Mededeling van de Dienst Vreemdelingenzaken (De heer Geysen)

1. In de loop van de maand februari 2009 werden 1.068 asielaanvragen ingediend, wat neerkomt op een gemiddelde van 51,65 asielaanvragen per werkdag (20 werkdagen). 1.033 aanvragen werden ingediend op het grondgebied, 18 in de gesloten centra en 17 aan de grens. Dit betekent een daling van 246 asielaanvragen in vergelijking met januari 2009 (of 10,7/werkdag) maar een stijging van 150 aanvragen in vergelijking met februari 2008.
2. De meest voorkomende nationaliteiten van de asielaanvragen in februari 2009 zijn: Afghanistan (121), Rusland (109), Irak (95), Guinee (65), Kongo (58), Kosovo (51), Armenië (47), Iran (45), Albanië (29) en Servië (28).

3. In februari 2009 werden 1.086 beslissingen genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken, onderverdeeld als volgt: 854 aanvragen werden overgemaakt aan het CGVS, 63 beslissingen in het kader van de Dublinprocedure (25 en 26quater), 169 weigeringen van inoverwegingname (13quater) en 70 dossiers werden zonder voorwerp afgesloten. In totaal werden 1.156 asielaanvragen afgewerkt.
4. In februari 2009 werden 319 meervoudige asielaanvragen ingediend (dit zijn er 3 meer dan in de januari 2009). Dit vertegenwoordigt 30,67% van het aantal aanvragen dat ingediend werd in de maand februari 2009. Deze aanvragen werden voornamelijk ingediend door personen afkomstig uit: Afghanistan (53), Rusland (37), Iran (34), Irak (25), China (15), Roemenië (11) en Kosovo en Guinee (10).
5. Met betrekking tot de opsluitingen: 4 personen werden vastgehouden op grond van artikel 74/6 §1bis. In de “Dublin-“gevallen werden 21 personen opgesloten op grond van artikel 51/5 §1 (namelijk op het ogenblik van het indienen van de asielaanvraag, bijlage 39ter) en 38 anderen ten gevolge van de aflevering van een beslissing onder de vorm van een bijlage 26quater (weigering van ten laste neming door België). 2 gezinnen met in totaal 7 kinderen werden naar Zulte overgebracht.
6. In februari 2009 werden 72 NBMV geregistreerd door de Dienst Vreemdelingenzaken (57 jongens en 15 meisjes). 71 van hen hebben een asielaanvraag ingediend op het grondgebied en 1 aan de grens. Er waren 6 NBMV tussen 0 en 13 jaar oud, 20 tussen 14 en 15 en 45 tussen 16 en 17. 1 NBMV werd na het ondergaan van een leeftijdstest meerderjarig bevonden. Onder de geregistreerde NBMV waren er 28 afkomstig uit Afghanistan, 8 uit Guinee, 6 uit Kongo, 5 uit Rusland, 4 uit Irak en 2 uit Angola, Kameroen en Rwanda.
7. Sinds juli 2008 is Mevrouw Nastri verantwoordelijk voor de Europese Fondsen bij DVZ. De oprichting van deze cel volgt op de totstandbrenging van de nieuwe Europese fondsen: het “terugkeer”-fonds en het “grens”-fonds. In deze fondsen is momenteel 3 miljoen euro gepompt en ze zouden tegen 2013 10 miljoen euro moeten bevatten. Hoewel DVZ natuurlijk de enige operator blijft inzake gedwongen terugkeer, kunnen acties betreffende vrijwillige terugkeer, ondernomen door externe operatoren, gefinancierd worden via deze fondsen. Het jaarlijkse programma werd opgesteld in samenwerking met Fedasil.
8. Mevrouw Janssens signaleert dat tot op heden Fedasil verantwoordelijk was voor de vrijwillige terugkeren via het REAB programma en ze vraagt welke verantwoordelijkheid DVZ voortaan zal nemen in deze programma’s. Mevrouw Nastri legt uit dat DVZ enkel het financiële beheer van de fondsen voor zijn rekening neemt en dat Fedasil haar verantwoordelijkheid van het coördineren van de acties gehouden in het kader van vrijwillige terugkeer behoudt.
9. Mevrouw Maes wenst de bevestiging dat net zoals wat betreft de rol van Fedasil, ook de rol van IOM ongewijzigd en gehandhaafd blijft naast deze nieuwe dienst binnen DVZ. Mevrouw D’Hoop bevestigt dit en legt uit dat IOM bijvoorbeeld in de commissie zou kunnen zetelen die de projecten selecteert.
10. Mevrouw Dogniez vraagt wie competent is voor de arbitrage. Mevrouw Nastri antwoordt dat selectiecomités zullen worden opgericht door de cel Europees Fonds van DVZ. Er is

nog geen definitieve beslissing genomen over de definitieve samenstelling van de comités of zijn voorzitterschap.

11. Mevrouw D’Hoop vraagt welke de termijnen zijn om een project in te dienen. Mevrouw Nastri verwijst naar de website.
12. De heer Renders vraagt wat de verdeelsleutel is van de financiering voor gedwongen terugkeer en vrijwillige terugkeer. Mevrouw Nastri legt uit dat de verdeelsleutel momenteel 50/50 is, maar dat in de toekomst, in de optiek van de Europese richtlijnen, de fondsen beogen een geïntegreerde retourpolitiek te ontwikkelen.
13. De heer Renders had een aantal vragen opgestuurd voor de contactvergadering: Een eerste vraag van technische aard beoogt te weten welk document afgegeven wordt aan asielzoekers vastgehouden aan de grens. De heer Geysen legt uit dat het KB niets voorziet in de materie en dat in de praktijk de personen een document verkrijgen waarop geen bijlage-nummer staat en welk de titel heeft “beslissing tot het vasthouden op een bepaalde plaats gelegen aan de grens”. Dit document herneemt de motieven die geleid hebben tot de detentie. De heer Renders vraagt of hetzelfde document afgeleverd wordt aan mensen die geplaatst worden in INAD. De heer Geysen denkt het niet. Zij krijgen een bijlage 11.
14. Een tweede vraag op voorhand gesteld door De heer Renders betreft de vreemdelingen die in het kader van de Dublin-II verordening overgenomen zijn door België. De vorige maand had De heer Renders al uitleg gevraagd over de concrete procedure van de behandeling van de asielaanvraag van een persoon die teruggekeerd is naar België. De heer Renders wil nu een recente situatie meedelen die in tegenstelling lijkt te zijn met de vorige maand verkregen informatie. Een uitgeprocedeerde asielzoeker in België werd overgebracht uit Nederland en werd onmiddellijk in detentie geplaatst. De heer Geysen zegt dat dit correct is en de reden is dat hij geen asiel had aangevraagd in Nederland. Het gaat hier over een overname enkel op basis van een oude afgesloten asielaanvraag. De heer Renders voegt toe dat dit de verklaringen van de persoon tegensprekt die zegt asiel te hebben aangevraagd na 5 maanden opsluiting in Nederland om een uitwijzing te voorkomen.
15. De heer Renders maakt gewag van een ander concreet geval van detentie in een Dublin-geval. Het gaat om een Afghaanse asielzoeker die door de Noorse autoriteiten teruggestuurd werd naar Afghanistan. Ondanks zijn verklaringen werd hij in België in detentie geplaatst gedurende de vraag voor overname aan Noorwegen, die zoals verwacht hierop negatief antwoordde. De organisatie van de verwijdering van deze aanvrager stelt Noorwegen inderdaad vrij van elke overname. De heer Renders vraagt of, gezien het feit dat een detentiemaatregel een schending is van de fundamentele vrijheid, dit geval niet aanduidt dat er te systematisch gebruik wordt gemaakt van detentie. De heer Geysen antwoordt dat in tegenstelling tot wat er werd gezegd, de vorige maand 191 *eurodac-hits* waren en slechts 21 bijlagen 39ter werden afgegeven. Het is dus niet correct te zeggen dat DVZ de mensen in detentie plaats vanaf er een *eurodac-hit* is. De heer Geysen komt terug op het voorgelegde geval en legt uit dat deze persoon geen enkel element neerlegde wat zijn uitleg kon ondersteunen en dat hij eveneens voorwerp maakt van een *eurodac-hit* in Duitsland. De heer Renders is verbaasd dat de agenten van DVZ niet in bezit waren gesteld van het doorlaatbewijs van de Afghaanse ambassade in Noorwegen dat de asielzoeker getoond heeft aan de bezoeker van het gesloten centrum.

16. Mevrouw Dogniez zegt dat ze recent vaststelde dat uitgeprocedeerde residenten uit Guinee geen bevel om het grondgebied te verlaten hadden ontvangen en ze vraagt hier de reden van. De heer Geysen zegt dat DVZ een kleine vertraging had maar dat het zeker niet gaat over een specifieke maatregel verbonden aan hun Guinese origine.
17. Mevrouw Maes komt terug op een probleem dat enige tijd geleden aangehaald werd betreffende de toegang tot tolken om de advocaten te vergezellen in de gesloten centra. Sommige centra vereisen een beëdigde tolk en andere niet. De vraag werd overgemaakt aan Mevrouw Bergans. Mevrouw Maes vraagt of er hierover nieuws is. De heer Geysen zegt dat hij de vraag opnieuw zal stellen aan Mevrouw Bergans.
18. De heer Renders vraagt of er al families geplaatst werden in de nieuwe huizen voorzien in Tubeke. De heer Geysen preciseert dat dit nog niet het geval was, maar dat het gaat om een kwestie van dagen voordat deze lokalen in gebruik genomen zullen worden.
19. Mevrouw Verstrepen presenteert de moeilijkheden van advocaten om tussen te komen wanneer men een beroep wil indienen tegen detentiemaatregelen. De advocaten zijn dan volledig afhankelijk van de sociaal assistenten in de gesloten centra om copïes te bekomen van de beslissingen en zijn hierdoor niet altijd tijdig op de hoogte van de beslissingen. Mevrouw Verstrepen legt eveneens uit dat het in de praktijk regelmatig gebeurt dat tussen het indienen van een verzoek en het vastleggen van een verhoor in de raadkamer, een nieuwe beslissing tot detentie wordt genomen, dewelke het verzoek zonder voorwerp maakt. Niet altijd op de hoogte van de nieuwe beslissing, voelt de advocaat zich vaak gepasseerd. De heer Geysen begrijpt het probleem, maar dit gaat zijn bevoegdheid voorbij. De heer Geysen zal de vraag richten aan de bevoegde dienst.
20. De heer Wibault refereert naar de personen geciteerd door De heer Geysen in §5, die werden opgesloten onder het artikel 74/6 §1bis en hij veronderstelt dat het gaat om personen die aangehouden werden te Zaventem, komende van Athene en die asiel aanvragen in een gesloten centrum. De heer Wibault vraagt of het normaal is dat men deze maatregel gebruikt omdat in de realiteit deze personen het voorwerp uitmaken van een overnameaanvraag aan Griekenland. De getroffen maatregel is veel zwaarder dan de maatregel die voorzien is in Dublin-gevallen in het artikel 51/5. Dit laat evenmin toe aan de personen om de reële motivatie te kennen van hun opsluiting en zou in strijd kunnen zijn met de rechtspraak van het EHRM zoals voorzien in de zaak Rusu vs. Oostenrijk. De heer Geysen antwoordt eerst en vooral dat de hierboven voorgestelde situatie, die inderdaad ressorteert onder artikel 74/6 1 bis, verschillend is van die van de 4 personen die op deze basis vastgehouden worden zoals gecommuniceerd in het begin van deze vergadering (zie §5). De beslissingen waarnaar De heer Wibault verwijst werden genomen door de cel Zaventem. Over de toepassing van deze maatregel in Dublin-gevallen antwoordt De heer Geysen dat de maatregel genomen is op een moment waarop de eventualiteit van een overname nog niet gekend is. DVZ heeft aan zijn interne juridische dienst gevraagd of het nodig was het motief van de detentie te veranderen. Deze dienst is van mening dat dit niet nodig is. Tenslotte hebben de mensen normalerwijs weet van een overnameaanvraag door vermelding op hun bijlage 26 of 26. De heer Geysen preciseert dat DVZ verplicht is de mensen te informeren dat een overnameaanvraag is gebeurd.
21. Mevrouw Janssen vraagt wie bij Dienst Vreemdelingenzaken de oude regularisatieaanvragen van de campagne in 2000 behandelt? Ze heeft immers kennis van

een regularisatie die werd toegekend in 2002 maar waarvan de betrokkene nu pas in kennis werd gebracht. De heer Geysen antwoordt dat deze aanvragen vallen onder de dienst “lang verblijf”.

22. Mevrouw Crauwels wijst op een geval waarin een moeder nog een asielpcedure hangende heeft bij de RVV, samen met haar kinderen die op haar bijlage zijn ingeschreven. Echter 1 van de kinderen (ondertussen meerderjarig) is teruggekeerd naar haar land van oorsprong, is daarna teruggekeerd naar België en heeft een nieuwe asielaanvraag ingediend die werd afgewezen. Dit heeft als resultaat dat de moeder en de kinderen die het land niet verlieten wel nog OCMW-steun krijgen terwijl de vraag zich stelt of die ene meerderjarige dochter nog recht heeft op OCMW-steun of niet. De heer Geysen antwoordt dat dit eigenlijk buiten zijn bevoegdheid valt en de bevoegdheid is van het OCMW. Mevrouw Crauwels bevestigt maar heeft de vraag voorgelegd aan FOD maatschappelijke integratie die vroeg wat het standpunt inzake van DVZ is. De heer Geysen antwoordt dat volgens hem die ene dochter geen recht meer heeft op verblijf en dus ook geen recht meer heeft op steun.
23. Mevrouw Crauwels vraagt wat er moet gedaan worden in de situatie van een dossier van een NBMV waarvoor was beslist dat de duurzame oplossing bestond uit een ‘terugkeer naar de familie’ maar waarin dat in de praktijk niet gebeurt. De heer Geysen stelt dat dit geval per geval moet worden bekeken maar dat in de situatie waarin bijvoorbeeld een relatief korte periode ligt tussen het afleveren van het BGV en het ogenblik van vertrek, een eventuele verlenging van de bijlage 38 (bevel tot terugbrenging) moet mogelijk zijn.

Mededeling van het Commissariaat- Generaal (Mevrouw Vissers)

24. Mevrouw Vissers deelt de statistieken uit aan de deelnemers van de contactvergadering en stelt ook dat deze terug te vinden zijn op de website van het CGVS. Ze wijst op een lichte stijging in de achterstand, op 28 februari 2009 bedroeg de achterstand 5.571 dossiers. Dit is mede te verklaren door de verhuis van het CGVS in januari.
25. In februari werden 174 erkenningsbeslissingen genomen, 38 toekenningen van de subsidiaire beschermingsstatus, 502 weigeringen van de vluchtelingenstatus en van SB, 33 technische weigeringen, 13 weigeringen van inoverwegingname van EU-onderdanen, 3 uitsluitingen en 1 intrekking van de vluchtelingenstatus. De top 10 van de erkenningsbeslissingen is als volgt: Rusland (28), Irak (23), Kongo (15), Rwanda (15), China (14), Kosovo (12), Sri Lanka en Guinee(8).
26. Mevrouw Vissers deelt mee dat normaal gezien vandaag minister Turtelboom in de Commissie binnenlandse zaken van de senaat zou gehoord worden voor een evaluatie van de nieuwe asielpcedure. Mevrouw Vissers voegt na de vergadering toe dat de uiteenzetting van minister Turtelboom uiteindelijk werd uitgesteld naar dinsdag 17 maart 2009. Hiervoor heeft het CGVS ook een tekst aan het kabinet bezorgd. Nadien zullen de asielinstanties en NGO's gehoord worden. De heer Vinikas vraagt of deze evaluatie door het CGVS een publiek document is. Mevrouw Vissers antwoordt dat het document vandaag normaal gezien zal verspreid worden in de senaat dus dat het eerder een publiek karakter heeft. De tekst zal weldra terug te vinden zijn op de website van het CGVS: www.cgvs.be

27. Mevrouw Vissers stelt dat de verhuis van het CGVS zo goed als afgerond is, enkel het archief moest nog worden verhuisd.
28. Op 20 februari was minister Turtelboom op bezoek met vrij veel persbelangstelling in de nieuwe structuur van het CGVS in de WTC II. Mevrouw Vissers legt uit dat een bijzondere aandacht uitging naar de inrichting van de nieuwe gehoorlokalen. Ter voorbereiding daarvan, onderzocht het CGVS de optimale gehoorcondities voor asielzoekers, via een aantal voorafgaandelijke studies. Daarnaast werd sociologisch en interieuradvies ingewonnen. In het vorige gebouw moesten de verhoren noodgedwongen plaatsvinden in de bureaus van de medewerkers, die vaak met twee personen in eenzelfde lokaal werkten. De nieuwe aparte gehoorlokalen zijn op het vlak van respect en privacy voor de asielzoekers een grote stap voorwaarts. Bij de inrichting van gehoorlokalen werden doordachte keuzes gemaakt, gericht op een optimale communicatie en veiligheid. Voor het meubilair werd gekozen voor degelijke en duurzame materialen die het nodige comfort bieden. Voor de decoratie werden budgetvriendelijke en cultuurneutrale keuzes gemaakt. Een voorbeeld hiervan zijn de canvassen met details van bloemen en planten, die naast het opvrolijken van de gehoorlokalen nog een andere functie hebben: De asielzoeker kijkt telkens uit op een groen natuurelement dat rust brengt, terwijl de interviewer uitkijkt op een beeld in een verzadigde felle kleur, wat hem extra energie moet geven. Qua sfeer trachtte het CGVS een goed evenwicht te vinden tussen enerzijds een professionele, afstandelijke, en anderzijds een veilige en bijna huiselijke sfeer. Bovendien beschikt het CGVS voortaan ook over gehoorlokalen die speciaal werden ingericht voor niet-begeleide minderjarigen. In deze lokalen is de sfeer nog meer dan elders gericht op communicatie en veiligheid. Ook de crèche waar kinderen van asielzoekers tijdens het gehoor worden opgevangen werd heringericht. Mevrouw Vissers wijst er wel op dat de voorkeur van het CGVS blijft dat de kinderen in het opvangcentrum blijven. Op 28 februari werden beelden gegeven op het VRT1journaal waarin een simulatie van een gehoor werd gefilmd. Foto's en achtergrondinformatie over de rol van het gehoor op het CGVS kan u terugvinden op de website van het CGVS: www.cgvs.be.
29. Het CGVS organiseert ook een opendeurdag voor de NGO's op 27 maart van 15 tot 16.30u. De uitnodigingen zullen weldra verstuurd worden.
30. Mevrouw Verstrepen stelt dat de nieuwe gehoorlokalen bij het CGVS inderdaad een verbetering zijn tegen vroeger maar vraagt of iets aan de klimaatregeling kan worden gedaan omdat vele advocaten onwel worden wegens de warmte. Mevrouw Vissers antwoordt dat ook het personeel slachtoffer is van de eigenheid van het gebouw en dat hieraan wordt gewerkt. De warmte en luchtvochtigheid wordt nu stelselmatig gemeten en de klachten worden opgevolgd. Het is evenwel niet eenvoudig de verantwoordelijke te duiden (syndicus, regie der gebouwen, etc.) Mevrouw Verstrepen begrijpt dat bijgevolg de advocaten best op een officiële manier het CGVS in kennis zullen brengen van de klachten.
31. Mevrouw Verstrepen vraagt of het CGVS beschikt over cijfers aangaande de aanwezigheid op het gehoor van de advocaten. Dit is voor de Orde van advocaten van belang voor de puntentoekenning. De Orde wil de advocaten aanmoedigen aanwezig te zijn op het verhoor: er worden 15 punten toegekend in geval van aanwezigheid, maar 5 punten bij afwezigheid. Mevrouw Vissers wijst op het bestaan van de aanwezigheidsattesten op het CGVS. Mevrouw Verstrepen wenst echter een overzicht te

krijgen en vraagt of dienaangaande cijfermateriaal bestaat. Mevrouw Vissers voegt na de vergadering toe dat na onderzoek van de technische mogelijkheden om tegemoet te komen aan de vraag van mevrouw Verstrepen, blijkt dat de gevraagde cijfers niet uit de databank van het CGVS te destilleren zijn.

32. Mevrouw Maes wijst op het praktisch probleem voor sommige advocaten om aanwezig te zijn op elk gehoor van hun cliënten omdat soms meerdere verhoren op dezelfde voormiddag worden gepland en zij niet steeds in staat zijn zich te laten vervangen. Ze vraagt of hier door het CGVS rekening kan mee gehouden worden. Het gaat voornamelijk om enkele advocaten die niet in een groot kantoor werken en veel asielrecht doen. Mevrouw Verstrepen vult aan dat het voor een advocaat vaak ook kostelijk is om zich te laten vervangen (duurder dan de pro deo-vergoeding). Mevrouw Vissers antwoordt dat dit probleem niet nieuw is.
33. De heer Renders wijst op het verschil in toekenning van subsidiaire bescherming voor Afghanen in januari (3) en in februari (15) en vraagt zich af hoe dit kan verklaard worden. Mevrouw Vissers stelt dat de cijfers voor januari en februari 2009 niet representatief zijn gelet op het feit het CGVS diende te verhuizen tijdens deze maanden.
34. De heer Renders vraagt welk profiel de Chinezen hebben die worden erkend. Mevrouw Vissers verklaart dat dit meestal Tibetanen zijn.
35. De heer Renders stelt vast dat het CGVS veel aandacht besteedt aan een goed kader voor het afnemen van de verhoren op het CGVS maar stelt zich de vraag of er ook inspanningen worden gedaan voor het afnemen van de verhoren in de gesloten centra. Mevrouw Vissers antwoordt dat het CGVS geen bevoegdheid heeft in de gesloten centra maar dat het wel eens gebeurt dat het CGVS in bepaalde gevallen contact opneemt met de gesloten centra indien verhoren moeilijk verlopen omwille van de omstandigheden waarin ze worden afgenomen.
36. De heer Wibault wijst op het feit dat een aantal Armeense christenen uit Noord-Irak (Zakho) werden afgewezen en opgesloten met het oog op uitwijzing. Nochtans is het beleid in de ons omringende Europese landen verschillend van het Belgisch beleid. Hij verwijst naar een arrest van de Raad van State in Nederland waarin een Christen uit Irak, die reeds geruime tijd Irak had verlaten, werd beschouwd als 'réfugié sur place' omwille van zijn religieuze achtergrond. De Raad van State baseerde zich op een ambtsbericht van juni 2007 en het UNHCR-rapport van juni 2006 waarin sprake is van aanvallen tegen Christenen in heel Irak. Daarnaast verwijst de heer Wibault naar een erkenningsbeslissing in Duitsland van een Armeens christen uit Zakho waarin wordt aangenomen dat zeer vele christenen uit Zakho door de Koerden werden verdreven (er blijven maar een kleine 500 Armeniërs over). De heer Wibault vraagt of deze arresten als een nieuw element kunnen worden ingeroepen. Mevrouw Vissers antwoordt dat de vraag moeilijk te beantwoorden is aangezien informatie ontbreekt over de concrete dossiers, alsook over het arrest van de Raad van State in Nederland en de erkenningsbeslissing in Duitsland waarnaar verwezen wordt. Elk dossier wordt grondig onderzocht en op individuele basis wordt aan de hand van een grondig gehoor nagegaan of er enig risico voor vervolging bestaat. De redenen van weigering worden opgenomen in de individueel gemotiveerde weigeringsbeslissingen. De Conventie van Genève wordt voor Irakese dossiers vrij ruim toegepast maar er wordt nog steeds geen subsidiaire bescherming toegekend voor Noord-Irak.

37. De heer Wibault wijst op de situatie van Srilankese asielzoekers aan de grens. Het standpunt van UNHCR van december 2006 stelt dat er geen sprake is van een binnenlands vluchtalternatief in Colombo. Een nieuw standpunt van UNHCR kan worden verwacht maar door de steeds wijzigende situatie laat dit op zich wachten. Een document van CEDOCA van juli 2007 geeft toe dat er verschillende meningen bestaan over het risico voor gewone Tamilburgers in Colombo. Deze twijfel aangaande het binnenlands vluchtalternatief wordt nochtans niet gereflecteerd in de beslissingen van het CGVS. Ondertussen is de situatie stelselmatig verslechterd maar het CEDOCA-document heeft geen update gekregen. Bijgevolg vraagt de heer Wibault of de beslissingen in Srilankese dossiers waar wordt uitgegaan van een binnenlands vluchtalternatief niet tijdelijk kunnen bevroren worden. Mevrouw Vissers antwoordt dat het CGVS werkt aan een nieuw standpunt rond het binnenlands vluchtalternatief maar kan daaromtrent nog niets meer zeggen. Ze wijst opnieuw op het hoge erkenningspercentage voor Srilankezen in 2007 en 2008 en de ruime toepassing van de vluchtelingenconventie. Mevrouw Vissers wenst de volgende informatie toe te voegen: in slechts enkele gevallen werd intern vluchtalternatief toegepast namelijk wanneer dit alternatief uit het individuele dossier zelf bleek redelijk te zijn. In merendeel van de weigeringsbeslissingen was de herkomst manifest ongeloofwaardig. CEDOCA volgde de (wijzigende) situatie op de voet op in de loop van 2008 en maakte ook nog een update begin 2009.

Mededeling van de Dienst Voogdij (Mevrouw Sebastiano)

38. Mevrouw Sebastiano heeft voorafgaandelijk aan de vergadering de volgende statistieken doorgegeven aan het BCHV. Er waren in de maand februari 2009 163 signalementen waarvan 73 door de politie en 70 door de Dienst Vreemdelingenzaken. De NBMV kwamen uit volgende landen: 46 uit Afghanistan, 12 uit Guinee, 12 uit Algerije, 12 uit Marokko, 10 uit (DR)Kongo en 8 uit Irak. Er waren 129 jongens en 34 meisjes. Er waren 12 14-jarigen, 36 15-jarigen, 47 16-jarigen en 38 17-jarigen. Er waren 59 twijfelgevallen wat betreft de leeftijd en 45 personen werden onderworpen aan een medisch onderzoek wegens twijfels aangaande de verklaarde leeftijd.

Mededeling van het UNHCR (Mevrouw de Aguirre)

39. Mevrouw de Aguirre laat weten dat het geactualiseerd standpunt van UNHCR over Sri Lanka hopelijk zo spoedig mogelijk zal worden gepubliceerd want in Nederland staat het 'Landgebonden asielbeleid Sri Lanka' begin april op de agenda van de Commissievergadering Justitie van de Tweede Kamer.¹ Mevrouw de Aguirre wenst ook nog informatie, verkregen na de contactvergadering mee te delen: De Presidente van de 'Cour Nationale du Droit d'Asile' in Frankrijk besliste op 4 februari 2009 om beroepen van Srilankese asielzoekers van Tamil origine voorlopig niet te behandelen omwille van de onzekerheid die heerst in de noordelijke zones van Sri Lanka.

¹cf. http://www.tweedekamer.nl/vergaderingen/commissievergaderingen/deze_wEEK/details.jsp?parlisnummer=2008A01243&dayofweek=Woensdag&his=

40. Verder wenst Mevrouw de Aguirre erop te wijzen dat op de website van Refworld (<http://www.refworld.org>) interessante documenten aangaande detentie werden samengebracht onder "Special Features" (linker menubalk onder "Resources", <http://www.unhcr.org/refworld/features.html>), selecteer: "Detention" (<http://www.unhcr.org/refworld/detention.html>).
41. Mevrouw de Aguirre wijst op het arrest Elgafaji van het Hof van Justitie te Luxemburg aangaande de interpretatie van art. 15 c van de kwalificatierichtlijn.² UNHCR hoopt dat dit arrest een positief effect zal hebben op het internationaal vluchtelingenrecht in de context van de EU. Ze geeft ook als informatie dat er momenteel nog twee prejudiciële vragen betreffende asiel hangende zijn voor het Hof van Justitie te Luxemburg. Eén vraag heeft betrekking op de uitsluitingsclausule en één vraag heeft betrekking op artikel 11, 1 e) van de Kwalificatierichtlijn. UNHCR maakt in deze zaken ook "statements" over aan het Hof, bv. 'UNHCR Statement on Subsidiary Protection Under the EC Qualification Directive for People Threatened by Indiscriminate Violence', January 2008, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/479df7472.pdf>, in de zaak Elgafaji, en 'UNHR Statement on the "Ceased Circumstances" Clause of the EC Qualification Directive', August 2008, <http://www.unhcr.org/refworld/pdfid/48a2f0782.pdf>.
42. De heer Renders vraagt hoe het staat met de actualisering van het UNHCR standpunt over de terugkeer naar Griekenland. Mevrouw de Aguirre antwoordt dat dit nog niet werd verstuurd maar het zal worden gedeeld met geïnteresseerden zodra het verstuurd is. Ze benadrukt dat UNHCR bij haar analyse blijft van het Griekse asielsysteem en de daaruit voortvloeiende aanbevelingen zoals uiteengezet in het standpunt van april 2008, te weten dat regeringen gebruik maken van de bevoegdheid van artikel 3, lid 2 van de Verordening om de verantwoordelijkheid voor de afhandeling van asielverzoeken op zich te nemen.

Mededeling van het IOM (Mevrouw D’Hoop)

43. Mevrouw D’Hoop legt uit dat er zich problemen hebben gesteld met de database en dat de statistieken later zullen worden overgemaakt aan het BCHV. Ze kan wel reeds stellen dat 215 mensen vrijwillig teruggekeerd zijn in de maand februari 2009. Daarvan keerden er 7 terug naar Rusland, 6 naar Boliviaë, 5 naar Servië, 3 naar Pakistan en naar Algerije. 13 dossiers betroffen een terugkeer binnen Europa, 10 naar Zuid-Amerika, 9 naar Afrika en 7 naar Azië. 18 dossiers werden ingediend via NGO’s, 12 door de personen zelf, 7 via de federale centra en 2 via de centra van Croix-Rouge.
44. Mevrouw D’Hoop deelt mee dat er een nieuw project op stapel staat, het IRRiCOII project met betrekking tot het verschaffen van informatie over de landen van herkomst met het oog op terugkeer. Meer informatie is te vinden op het volgende adres: <http://www.iom.int/irrico>
45. De heer Beys vraagt wat het verschil is tussen dit IRRiCO-project en het CRI (Country of Return Information project³). Mevrouw D’Hoop antwoordt dat er niet echt een groot

² <http://www.unhcr.org/cgi-bin/texis/vtx/refworld/rwmain?page=printdoc&docid=499aaee52>

³ Ter informatie : <http://www.cri-project.eu/>

verschil is, het gaat zelfs vaak over dezelfde landen maar er is wel een verschil in het type van informatie. Zo geeft het IRRiCOII-project geen informatie over de veiligheidssituatie in de landen, maar bijvoorbeeld wel specifieke informatie over kwetsbare profielen.

46. Mevrouw Maes merkt op dat informatie over de veiligheidssituatie in de landen van herkomst toch essentieel is bij de keuze voor een eventuele vrijwillige terugkeer. Mevrouw D'Hoop bevestigt maar stelt dat dit niet onder het mandaat valt van IOM, er wordt wel verwezen naar rapporten van andere organisaties zoals van de Verenigde Naties.

Mededeling van Fedasil (Mevrouw Machiels)

47. Mevrouw Machiels verdeelt de statistieken. Daarin lijkt het alsof de bezettingsgraad begint te dalen maar dat is nog niet het geval. Er werden 850 plaatsen voorzien, daarvan werden er al 689 bevestigd en zijn er ongeveer 530 operationeel. Mevrouw Machiels deelt mee dat de noodopvang verder wordt afgebouwd. De noodopvang in CASU zal worden stopgezet op 15 maart, maar zal nog blijven doorgaan in het Klein Kasteeltje. Fedasil onderzoekt op dit ogenblik de overcapaciteit in de verscheidene centra en welk deel van deze overcapaciteit structureel zou kunnen worden.
48. Mevrouw Machiels wenst ook de verscheidene NGO's te bedanken die mee ingestaan hebben voor de juridische bijstand in de noodopvang: Convivial, CIRE, VwV, CSP, BCHV, de Foyer.
49. Mevrouw Machiels wijst erop dat de LOI voor NBMV in Wervik en Ieper sloten maar dat er nieuwe opvangplaatsen voor NBMV komen, zoals reeds het geval is in Assesse.
50. Verder deelt mevrouw Machiels mee dat de opvang in fasen, met de overgang van collectieve naar individuele opvang, niet wordt stopgezet. Er wordt getracht de termijn van deze overgang te verkorten.
51. Mevrouw Machiels verwijst naar het feit dat minister Arena in de Commissie binnenlandse zaken van de senaat de evaluatie van de nieuwe opvangwet heeft voorgesteld. Dit evaluatierapport zal weldra op Fedasil website staan. Hierin komen zowel positieve als negatieve punten van de nieuwe wet aan bod, waaronder de invloed van de nieuwe asielprocedure op opvang.
52. Wat betreft hervestiging, deelt mevrouw Machiels mee dat gisteren een uitnodiging is vertrokken voor een infonamiddag maandag 16 maart mbt het pilootproject dat vorm krijgt samen met het CGVS.
53. De nieuwe verantwoordelijke van de cel dispatching is ondertussen al vertrokken, weldra zal een nieuwe verantwoordelijke worden aangeworven. Intussen wordt het dagelijks beheer verzekerd door een detachering van een personeelslid van de hoofdzetel.
54. Als laatste punt deelt mevrouw Machiels mee dat Fedasil haar opvangnetwerk heeft bevestigd aangaande de kinderopvang in geval van verhoor op het CGVS. Daaruit bleek

dat zich vooral problemen stellen voor mensen die van ver naar Brussel moeten gaan en die reeds moeten vertrekken nog voor opvang ter plaatse mogelijk is. De heer Van den Bulck heeft hierop geantwoord dat hij de mogelijkheid zou onderzoeken om het interview voor deze mensen later in de ochtend of vroeg in de namiddag te plannen.

55. De heer Geysen vraagt hoeveel mensen nu nog in noodopvang zijn. Mevrouw Machiels zal dit nagaan. Ze vermoedt nog een 70-tal in CASU Place Masui, een 30-tal in CASU Minimenstraat en een aantal in de noodopvang van het Klein Kasteeltje.
56. Mevrouw Janssens vraagt of er cijfers bestaan aangaande de duur van de overstap van collectieve opvang naar individuele opvang. Mevrouw Machiels vermoedt dat dit gemiddeld minstens 6 maanden duurt, maar zal het nagaan
57. De heer Beys vraagt of er een nieuwe datum is vastgelegd voor de geplande conferentie n.a.v. de “uitwisselingsdagen opvangwet”. Mevrouw Machiels antwoordt dat er nog geen nieuwe datum werd gepind omdat de rapporten nog niet afgewerkt zijn. De bedoeling is om nog voor de zomer de conferentie te kunnen laten plaatsvinden.

Mededeling van het Rode Kruis (Mevrouw Janssens)

58. Mevrouw Janssens deelt mee dat het Rode Kruis samen met Croix-Rouge een evaluatie doet van de opvang van illegale gezinnen waarbij zowel de bewoners als het personeel worden bevraagd.
59. Mevrouw Dogniez deelt mee dat er op 17 april een colloquium wordt georganiseerd over 20 jaar ervaring in de opvang van asielzoekers en dat er gedurende het colloquium werkgroepen zullen plaatsvinden waar verschillende actoren uit de sector zullen aan deelnemen. (zie uitnodiging in bijlage van dit verslag)
60. Verder deelt Mevrouw Dogniez ook mee dat ook Croix-Rouge, uitgenodigd op de Senaat op 3 maart, haar opmerkingen heeft gegeven over het evaluatierapport van de nieuwe opvangwet. Ook de functionering van CARDA werd recent geëvalueerd, de audit kan worden gevonden op de website van Croix-Rouge.
61. Mevrouw Thiébaud komt terug op de informatie die de vorige keer werd gegeven aangaande een aantal veiligheidsproblemen. Ze vraagt of dit probleem zich mbt 1 centrum stelde of ook mbt meerdere centra. Mevrouw Dogniez herhaalt kort de veiligheidsproblematiek die zich stelde in Natoye nabij Ciney waar zich talrijke diefstallen voordeden. De bewoners van het opvangcentrum werden ervan verdacht hierbij betrokken te zijn en er werd zelfs een “wijkcomité” opgericht waarvan bepaalde leden zeer ijverig de bewoners begonnen op te volgen. Dit heeft er zelfs toe geleid dat het “bizar” gedrag van een bewoner werd gesignaleerd aan de politie en dat deze persoon uiteindelijk in het gesloten centrum belandde. Uiteindelijk is men erachter gekomen dat er een groep individuen betrokken was bij de diefstallen maar deze mensen waren geen bewoners van het centrum. Gelijktijdig was de Algemene Directie van Croix-Rouge het voorwerp geweest van intimidaties komende van personen die, zeiden ze, de implicatie van humanitaire organisaties in veiligheidspolitieken, wilden aangeven. Het schijnt belangrijk voor de Croix-Rouge om attent te blijven aan deze verschillende extremistische bewegingen.

Diverse

62. Mevrouw Flamand deelt mee dat ADDE op 23 maart een infodag organiseert rond “recht op sociale bijstand” die zal doorgaan op de ULB, meer informatie is te vinden op de website.

**De volgende vergaderingen zullen plaatsvinden op 14 april 2009, 12 mei 2009 en 9 juni 2009 op de zetel van Fedasil
Kartuizerstraat 19-21, 1000 Brussel**